

omgjøre en Organisation, som har vist sig fuldkomment at svare til sit Diemed. En saadan Indgriben vilde kun vække Misnøje og umuliggjøre eller dog vanskeliggjøre Gjennemførelsen af Lovens Regler om Tilsynet, som væsentlig ere baserede paa frivillig Tilslutning fra Beboernes Side. Loven bør derfor efter Ministeriets Mening kun være supplerende, saaledes at den kun kommer til Anvendelse, hvor Tilsynet ikke er ordnet ved Sundhedsvedtægt paa en efter Justitsministeriets Formening fyldestgjørende Maade. I Overensstemmelse hermed er Lovens § 1 affattet.

Selve Tilsynet falder i 2 Dele. Ifølge Lovforslagets § 2 maa Ingen mod Betaling have noget Barn, der er under 7 Aar gammelt, i Kost og Pleie uden dertil at have erhvervet Politiets Tilladelse. At Tilsynet kun føres med Børn under 7 Aar, ligger deri, at Barnet, naar det indtræder i den skolepligtige Alder, ikke saaledes vil kunne undrages alt Tilsyn fra det Offentliges Side, som i den yngre Alder. Tilladelsen forudsætter selvfølgelig en Undersøgelse, der konstaterer, at de Forhold, hvorunder Pleieforældrene leve, i Almindelighed ere saaledes, at et Barn vil kunne betroes dem, hvorved saaledes Hensyn vil være at tage til Pleieforældrenes Livsstilling, Helbredstilstand og Wandel samt deres Boligs Tilstand. Vigtigere end denne forudgaaende Undersøgelse er imidlertid den, der indtræder, naar Pleieforholdet er traadt i Kraft, og som omhandles i Lovforslagets §§ 2 og 4. Som det vil ses, foreslaas det her, at dette Tilsyn skal føres af frivillige Mænd og Kvinder, som Politimesteren dertil kan formaa. Dette er i Overensstemmelse med hvad der paa flere Steder i Udlandet er bestemt, idet man er kommen til den Erkjendelse, at dette Tilsyn, naar det skal foretages paa en fyldestgjørende Maade, helst maa foretages af Foreninger, der særligt have dannet sig med dette Formaal for Die, eller dog af private Mænd eller Kvinder, som i Kraft af den frivillige Overtagelse af Hvervet maa antages at ville vie den Anvendelse af Tid og Kræfter og den Kjærlighed til Gjerningen, der ikke i Reglen kan paaregnes hos Politiets Funktionærer, som have mange andre Opgaver at varetage og ansættes med helt andre Funktioner for Die. At det

skulde falde synderligt vanskeligt, selv i smaa Kommuner, at finde et tilstrækkeligt Antal Mænd og Kvinder, der ville paatage sig Tilsynet, kan man ikke antage. Nærmere Regler for hvorledes Tilsynet skal føres, kan ikke gives, idet det ganske maa være afhængigt af de særlige Omstændigheder; kun har man fundet det rettest at udtale i § 5, at de Tilsynsførende, som altsaa ofte vilde være private Mænd, til enhver Tid skulle have Adgang til Pleiehjemmene.

En nødvendig Forudsætning for al Kontrol er, at det gjøres Pleieforældrene til Pligt at gjøre Anmeldelse til Politiet eller de Tilsynsførende ikke alene naar de modtage Børn i Pleie, men ogsaa naar der sker Forandring med Hensyn til Pleieforældrenes Bopæl, eller Pleieforholdet ophører. De fornødne Regler herom findes i Lovforslagets § 4.

Lovforslagets Forskrifter komme efter deres Diemed i det Hele kun til Anvendelse paa de Pleieforhold, for hvilke der ydes Betaling, jfr. Forslagets § 2, men dog ikke paa alle disse. I Forslagets § 7, 1ste Stk., udtales, at de ikke finde Anvendelse paa Børn, der anbringes af Fattigvæsenet eller af den fgl. Fødsels- og Pleiestiftelse. Grunden hertil er dels, at det maa antages, at disse Autoriteter selv ville føre det fornødne Tilsyn med de af dem anbragte Børn, dels at det vilde vanskeliggjøre disse Autoriteters i Forveien besværlige Opgave med at finde passende Pleiesteder for Børnene, hvis de i saa Henseende skulde være underkastede Politiets Afgjørelse. Ifølge samme Paragrafs 2det Stykke kan Politiet derhos fritage Pleieforældre for Tilsynet under saadanne Forhold, hvor Hensynet til Fortjeneste eller Erhverv skønnes at ligge udenfor Bevæggrunden til Pleieforholdet, idet man har forment, at i mange Tilfælde, hvor Pleieforholdet har sin Oprindelse i Pleieforældrenes Slægtskab med eller nære Bekjendtskab til Barnets Forældre, vil et Tilsyn være overflødig og saarende for de Bekommende, selv om disse ikke kunne renoncere paa Betaling for Barnets Ophold.

Lovens Regler, som væsentligt stemme med, hvad der er fastsat i den under 15de Juni 1886 udsærdigede Sundhedsvedtægt for Kjøbenhavn, tiltrænge forøvrigt formentlig ingen nærmere Forklaring.